

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการลงทุนกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารและการให้ความสำคัญในเรื่ององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ
2. เพื่อศึกษาระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ กับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารของนักลงทุน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ กับการให้ความสำคัญในเรื่ององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ กับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารของนักลงทุน
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ กับการให้ความสำคัญในเรื่ององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุน

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งใช้แบบสอบถามชนิดปลายปิดเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้แก่ นักลงทุนที่ซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านห้องค้าหลักทรัพย์ของบริษัทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 400 คน การสุ่มตัวอย่างเริ่มจากการคัดเลือกบริษัทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ที่จะเข้าเก็บข้อมูลจำนวน 40 แห่ง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) จากนั้นจึงกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะเข้าเก็บข้อมูลไว้จำนวนบริษัทละ 10 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนแรก เป็นการวิเคราะห์เพื่ออธิบายถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการลงทุน พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร และการให้ความสำคัญในเรื่ององค์ประกอบทางการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยในการวิเคราะห์ ส่วนที่สองเป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ซึ่งใช้วิธีพิสูจน์ความแตกต่างด้วยการหาค่าไคสแควร์ (Chi-Square) และพิสูจน์ความสัมพันธ์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

สรุปผลการวิจัย

ก. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักลงทุน

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ประกอบด้วยนักลงทุนเพศชายในสัดส่วนที่สูงกว่าเพศหญิง กล่าวคือ มีนักลงทุนเพศชายร้อยละ 57.5 และนักลงทุนเพศหญิงร้อยละ 42.5 ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี โดยกว่าครึ่งหนึ่งจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ที่เหลือจบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีตามลำดับ อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้แก่ นักธุรกิจหรือพนักงานบริษัทเอกชน และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 25,000 บาท

ข. พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน

นักลงทุนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการลงทุนในหลักทรัพย์ระหว่าง 3-4 ปี โดยกว่าครึ่งหนึ่งเป็นนักลงทุนทั้งประเภทระยะยาวและเก็งกำไรในเวลาเดียวกัน และรองลงมาได้แก่นักลงทุนประเภทเก็งกำไร ทั้งนี้ หลักทรัพย์ซึ่งเป็นที่นิยมของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ หลักทรัพย์ที่มีปัจจัยพื้นฐานดี และหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงตามลำดับ โดยสภาวะตลาดที่กลุ่มตัวอย่างสนใจที่จะเข้าลงทุนมากที่สุดได้แก่ ช่วงที่ราคาหุ้นลดลง ส่วนจำนวนหลักทรัพย์ที่นักลงทุนส่วนใหญ่ถือครองไว้ในบัญชีมีหลายระดับราคาด้วยกันและมีจำนวนระหว่าง 5-10 หลักทรัพย์ ซึ่งมักจะถือครองไว้เป็นเวลานานนัก คือจะขายออกไปภายใน 1-2 สัปดาห์เป็นส่วนมาก ทั้งนี้ นักลงทุนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะลงทุนภายในวงเงิน 500,000-1,000,000 บาท

ค. พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

จากการวิจัยพบว่า นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ส่วนใหญ่ นิยมเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยปริมาณการเปิดรับข้อมูลจากสื่อนี้ สูงกว่าปริมาณการเปิดรับจากสื่อสิ่งพิมพ์เพียงเล็กน้อย รองลงมาได้แก่ สื่อบุคคล สื่อโทรทัศน์และสื่อวิทยุ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุนยังจัดอยู่ในระดับปานกลางเมื่อเทียบกับปริมาณข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อต่างๆ ที่นำมาศึกษา

1. ความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักลงทุน

ผลจากการวิจัยแสดงว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นักลงทุนส่วนใหญ่เปิดรับบ่อยที่สุดได้แก่ จอคอมพิวเตอร์ โดยค่าความถี่ในการเปิดรับจัดอยู่ในระดับสูง รองลงมาคือกระดานแสดงราคาหลักทรัพย์ (Electronic Board) ซึ่งค่าความถี่ในการเปิดรับจัดอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับในลำดับรองลงมาคือ ทิววลล์ อักษรวิ่งรายงานการซื้อขายหลักทรัพย์ทางโทรทัศน์ ช่อง 9 และเคเบิลทีวีผ่านระบบ SIMS โทรศัพท์ โทรสาร และวิทยุติดตามตัว ตามลำดับ

2. ความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคลของนักลงทุน

สื่อบุคคลที่นักลงทุนเปิดรับมากที่สุดได้แก่เจ้าหน้าที่ของบริษัทสมาชิกฯ หรือบริษัท นายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ โดยความถี่ในการเปิดรับจัดอยู่ในระดับค่อนข้างสูง รองลงมา ได้แก่ เพื่อน นักลงทุนรายอื่นๆ ญาติพี่น้อง เจ้าหน้าที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ และสื่อบุคคลที่นักลงทุนเปิดรับน้อยที่สุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของบริษัทจดทะเบียนฯ

3. ความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ของนักลงทุน

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า สื่อสิ่งพิมพ์ซึ่งเน้นการเสนอข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน ในหลักทรัพย์ที่นักลงทุนเปิดรับน้อยที่สุด ได้แก่ สรุปข่าวและบทวิเคราะห์ของทางบริษัทสมาชิกฯ รองลงมา ได้แก่ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ซึ่งจัดเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์รายวันที่มีนักลงทุน เปิดรับมากที่สุด โดยค่าความถี่ในการเปิดรับของนักลงทุนส่วนใหญ่จัดอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

4. ความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อวิทยุของนักลงทุน

สถานีวิทยุที่นักลงทุนเปิดรับมากที่สุดในจำนวนสถานีวิทยุที่เลือกนำมาศึกษาใน ครั้งนี้ ได้แก่ สถานีวิทยุเอฟเอ็ม 97.5 เมกกะเฮิรท์ หรือวิทยุผู้จัดการ รองลงมาได้แก่ สถานีวิทยุเอเอ็ม 927.0 กิโลเฮิรท์ อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับยังจัดอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ส่วน สถานีวิทยุที่มีการเปิดรับรองลงมา ประกอบด้วย สถานีวิทยุ เอฟเอ็ม 96.5 เมกกะเฮิรท์ สถานี วิทยุ เอฟเอ็ม 97.0 เมกกะเฮิรท์ สถานีวิทยุ เอฟเอ็ม 100.0 เมกกะเฮิรท์ สถานีวิทยุ เอฟเอ็ม 101.0 เมกกะเฮิรท์ และสถานีวิทยุ เอฟเอ็ม 90.0 เมกกะเฮิรท์ ตามลำดับ

5. ความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ของนักลงทุน

ผลจากการวิจัยแสดงว่า สถานีโทรทัศน์ที่นักลงทุนส่วนใหญ่เปิดรับเพื่อนำข่าว สารข้อมูลมาใช้ประกอบการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 รองลงมา ได้แก่ ไอพีซีเคเบิลทีวี สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 สถานีโทรทัศน์ไทยสกายทีวี สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 สถานี โทรทัศน์ช่อง 7 และ สถานีโทรทัศน์ช่อง 11 ตามลำดับ โดยที่ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจาก สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 และช่อง 7 ของนักลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

6. การให้ความสนใจกับประเภทของข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

จากการวิจัยพบว่าประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนให้ความสนใจมากที่สุด ได้แก่ บทวิเคราะห์แนวโน้มการซื้อขายหลักทรัพย์ประจำวัน รองลงมาได้แก่ ข่าวสารเกี่ยวกับภาวะ เศรษฐกิจและการเมืองในประเทศ รายงานราคาหลักทรัพย์ บทวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้านปัจจัยพื้นฐาน บท

วิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยเครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิค ภาวะตลาดหุ้นต่างประเทศ และภาวะเศรษฐกิจ และการเมืองต่างประเทศ ตามลำดับ โดยนักลงทุนที่ให้ความสนใจกับข้อมูลประเภทบทวิเคราะห์หลัก ทรัพย์กับนักลงทุนที่ให้ความสนใจกับความเคลื่อนไหวของบริษัทจดทะเบียนมีจำนวนเท่ากัน

7. แหล่งสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน

แหล่งสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนโดยส่วนใหญ่ ที่ปรากฏในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทสมาชิก หรือบริษัทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ รองลงมาได้แก่ สื่อมวลชน ตลาดหลักทรัพย์ฯ นักลงทุนรายอื่นๆ และ ญาติพี่น้อง ตามลำดับ

ง. การวิเคราะห์ระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

จากการวิจัยพบว่า คุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสารที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ คุณสมบัติของสื่อ โดยให้ความสำคัญสูงกว่าคุณสมบัติของแหล่งสารเพียงเล็กน้อย ส่วนองค์ประกอบที่นักลงทุนให้ความสำคัญน้อยที่สุดได้แก่ สาร

1. การให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสาร

จากการวิจัยพบว่า คุณสมบัติของแหล่งสารที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ความคล้ายคลึงกันในแง่การให้ความสนใจในเนื้อหาสาร รองลงมาได้แก่ ความมีชื่อเสียง ความสามารถในการนำหลักฐานมาสนับสนุนข้อมูลที่เสนอ ความรู้ ประสบการณ์ด้านการลงทุน และบุคลิกที่เป็นมิตร ตามลำดับ

2. การให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อ

นักลงทุนส่วนใหญ่เห็นว่าคุณสมบัติของสื่อที่สำคัญที่สุดคือ ความสะดวกต่อการเปิดรับ รองลงมา ได้แก่ ความสะดวกต่อการนำมาทบทวนซ้ำ ความสะดวกต่อการนำติดตัว การเสนอข่าวสารด้วยรูปแบบที่น่าสนใจ ความเป็นที่คุ้นเคยต่อการเปิดรับ และความรวดเร็วในการนำเสนอข่าวสาร ตามลำดับ

3. การให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสาร

ในด้านคุณสมบัติของสารนั้น นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความละเอียดของเนื้อหาสารมากที่สุด รองลงมาได้แก่คุณสมบัติด้านความสอดคล้องกับความเห็นของผู้รับสาร การเรียบเรียงเนื้อหาสารอย่างเป็นระเบียบ และความชัดเจน ปราศจากความคลุมเครือ ตามลำดับ

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารของนักลงทุน

การวิจัยในส่วนที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ย กับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน ได้ทำการศึกษาโดยแยกตัวแปรพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนโดยแบ่งออกเป็น ปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ ประเภทของข้อมูลข่าวสารที่เลือกให้ความสนใจ และแหล่งสารที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน
ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรด้านเพศของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ ประเภทของข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนที่นักลงทุนเลือกให้ความสนใจ รวมทั้งแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ (ไปตามสมมติฐานที่ 1) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อวิทยุของนักลงทุน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน
ตัวแปรด้านอายุของนักลงทุน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ และมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคลและสื่อสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้ ยังมีความสัมพันธ์กับประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนให้ความสนใจ รวมถึงแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ด้วย (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1) แต่พบว่า อายุของนักลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์
3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน
ตัวแปรด้านระดับการศึกษาของนักลงทุนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อสิ่งพิมพ์ แต่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1) แต่ระดับการศึกษาของนักลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อบุคคล สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ ประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนให้ความสนใจ และแหล่งสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

4. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน จากการศึกษาพบว่า ตัวแปรด้านอาชีพของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ และแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1) แต่ไม่สัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ และการให้ความสนใจในประเภทของข้อมูลข่าวสาร

5. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน

ตัวแปรด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ ทั้งยังมีความสัมพันธ์กับประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนเลือกให้ความสนใจ รวมถึงแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อบุคคล

จ. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุน

ในการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยของนักลงทุน กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร ได้ทำการศึกษาโดยแยกตัวแปรด้านระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร ออกเป็น การให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสาร สื่อ และสาร ซึ่งสรุปได้ว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านเพศมีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อ (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสาร และสาร

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านอายุของนักลงทุนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสาร (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อและสาร

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านการศึกษาของนักลงทุนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการระดับให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสาร (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารและสื่อ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านอาชีพของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อและสาร (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสาร

5. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านรายได้เฉลี่ยของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสาร (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารและสื่อ

ช. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านประเภทของการลงทุน สภาพะตลาดที่ตัดสินใจเข้าลงทุน ราคาตลาดของหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ที่ถือครอง ระยะถือครองหลักทรัพย์ และวงเงินสูงสุดที่ใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์ กับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารของนักลงทุน

ผลจากการวิจัย สรุปได้ว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ลงทุนในหลักทรัพย์กับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

ตัวแปรด้านระยะเวลาที่ลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อสิ่งพิมพ์ของนักลงทุน ทั้งยังมีความสัมพันธ์กับประเภทของข้อมูลที่นักลงทุนเลือกให้ความสนใจ (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อบุคคล สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ และแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

2. ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการลงทุนในหลักทรัพย์กับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

ตัวแปรด้านประเภทของการลงทุนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อวิทยุ ประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนให้ความสนใจ และแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อโทรทัศน์

3. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจจะลงทุนกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

ตัวแปรด้านลักษณะของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจจะลงทุนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ ประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนเลือกให้ความสนใจ (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล และสื่อโทรทัศน์ และแหล่งสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะตลาดที่นักลงทุนสนใจจะเข้าลงทุนกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

ตัวแปรด้านสภาวะตลาดที่นักลงทุนสนใจที่จะเข้าลงทุนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ ประเภทของข้อมูลที่นักลงทุนเลือกให้ความสนใจ และแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อสิ่งพิมพ์ ของนักลงทุน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนหลักทรัพย์ที่นักลงทุนถือครองตามปกติกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

ตัวแปรด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่นักลงทุนถือครองตามปกติมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อบุคคล สื่อวิทยุ และสื่อโทรทัศน์ และมีความสัมพันธ์กับประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนเลือกให้ความสนใจ รวมทั้งแหล่งสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสิ่งพิมพ์

6. ความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจจะลงทุนกับพฤติกรรมกา
เปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

ตัวแปรด้านราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจจะลงทุนมีความสัมพันธ์กับ
ปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อโทรทัศน์ และแหล่งข้อมูลที่มี
อิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) แต่ไม่มีความ
สัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ และ
ประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนให้ความสนใจ

7. ความสัมพันธ์ระหว่างระยะถือครองหลักทรัพย์ตามปกติกับพฤติกรรมกา
รับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

ตัวแปรด้านระยะถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับปริมาณการ
เปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ แหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
ซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณกับการเปิด
รับข้อมูลข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ และประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุน
ให้ความสนใจ

8. ความสัมพันธ์ระหว่างวงเงินที่นักลงทุนใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์กับพฤติกรรม
การเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

ตัวแปรด้านวงเงินที่นักลงทุนใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับ
ปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล ประเภทของข้อมูล
ข่าวสารที่นักลงทุนเลือกให้ความสนใจ และแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์
ของนักลงทุน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้าน
การลงทุนจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ และสื่อโทรทัศน์ของนักลงทุน

ข. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านระยะเวลาที่ลงทุนในหลักทรัพย์ ประเภทของการลงทุน
ลักษณะของหลักทรัพย์ที่สนใจจะลงทุน สภาวะตลาดที่สนใจจะเข้าลงทุน จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง
ราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่สนใจลงทุน ระยะถือครองหลักทรัพย์ และวงเงินสูงสุดที่ใช้ในการซื้อขายหลัก
ทรัพย์ของนักลงทุนกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่ององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่นักลงทุนลงทุนในหลักทรัพย์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านระยะเวลาที่ลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารและสื่อของนักลงทุน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสาร

2. ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการลงทุนของนักลงทุนกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านประเภทของการลงทุนในหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสาร (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อและสารของนักลงทุน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจจะลงทุนกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านลักษณะของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจจะลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อและสาร (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสาร

4. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานะตลาดที่นักลงทุนสนใจจะเข้าลงทุนกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านสถานะตลาดที่นักลงทุนสนใจจะเข้าลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสาร และสื่อ (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสารของนักลงทุน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนหลักทรัพย์ที่นักลงทุนถือครองกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่นักลงทุนถือครองไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสารทั้งสามองค์ประกอบ (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4)

6. ความสัมพันธ์ระหว่างราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจจะลงทุนในหลักทรัพย์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจจะลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสาร สื่อ และสาร (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4)

7. ความสัมพันธ์ระหว่างระยะถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านระยะถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อ และสารของนักลงทุน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสาร

8. ความสัมพันธ์ระหว่างวงเงินที่นักลงทุนใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

ตัวแปรด้านวงเงินที่นักลงทุนใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสาร (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารและสื่อของนักลงทุน

อภิปรายผล

ก. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักลงทุน

จากการวิจัยนี้ เมื่อแบ่งแยกนักลงทุนออกเป็นกลุ่มตามทฤษฎีการจัดลำดับชั้นในสังคม (The Social Categories Theory) ของ DeFleur (1976) แล้ว พบว่า นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ที่เป็นเพศชายมีจำนวนมากกว่านักลงทุนที่เป็นเพศหญิง มีอายุโดยเฉลี่ยระหว่าง 31-40 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นนักธุรกิจและพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 25,000 บาท สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชลลดา เสริมนิภารัตน์ (2534) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างระบบการสื่อสารของนักลงทุนกับการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ข. พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการลงทุนในหลักทรัพย์ระหว่าง 3-4 ปี สูงกว่าประสบการณ์การลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน ที่ปรากฏตามผลการวิจัยของชลลดา เสริมนิภารัตน์ (2534) เล็กน้อย โดยผลดังกล่าวชี้ว่า นักลงทุนมีประสบการณ์การลง

ทุนในหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 2.8 ปี นอกจากนี้ ยังพบความแตกต่างในเรื่องประเภทการลงทุนของนักลงทุนด้วย กล่าวคือ ในขณะที่ผลการวิจัยของชลดดา เสริมนิภารัตน์ แสดงว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ จัดเป็นนักลงทุนระยะสั้น รองลงมาเป็นนักลงทุนระยะยาว และนักลงทุนทั้งสองประเภทในเวลาเดียวกันตามลำดับ แต่จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนทั้งสองประเภทในเวลาเดียวกัน รองลงมาเป็นนักลงทุนระยะสั้น และนักลงทุนระยะยาวตามลำดับ ส่วนในเรื่องราคาของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกลงทุนตามผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีหลายระดับราคาด้วยกัน ใกล้เคียงกับผลการวิจัยของปรากฏ ทวีสุวรรณ ซึ่งพบว่า หลักทรัพย์ที่นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกลงทุนมีราคาระหว่าง 100-500 บาท แต่ขัดแย้งกันในเรื่องของระยะการถือครองหลักทรัพย์โดยผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักลงทุนมีระยะการถือครองหลักทรัพย์ที่ไม่แน่นอน ในขณะที่ผลการวิจัยของปรากฏ ทวีสุวรรณ พบว่า นักลงทุนมากกว่าครึ่งหนึ่งถือครองหลักทรัพย์ไว้นานไม่เกิน 1 เดือน สำหรับในเรื่องของวงเงินที่นักลงทุนใช้ในการลงทุนตามผลการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า นักลงทุนส่วนใหญ่จะลงทุนภายในวงเงิน 500,000 ถึง 1,000,000 บาท ในขณะที่ผลการวิจัยของ ชลดดา เสริมนิภารัตน์ แสดงว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ลงทุนในวงเงินต่ำกว่า 500,000 บาท ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่มูลค่าและราคาตลาดของหลักทรัพย์ซึ่งเป็นที่นิยมในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีการปรับตัวสูงขึ้นตามอัตราการเติบโตของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์นั้นๆ ทำให้นักลงทุนต้องจ่ายเงินมากขึ้นในการลงทุน นอกจากนี้ ในช่วงภายหลังปี พ.ศ. 2534 ได้มีกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ๆ เพิ่มเข้ามาในตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมที่หลักทรัพย์ในกลุ่มฯ มีมูลค่าทุนจดทะเบียนค่อนข้างสูง เช่น อุตสาหกรรมการสื่อสาร ฯลฯ ซึ่งราคาเสนอขายของหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ ย่อมต้องได้รับการกำหนดไว้ในระดับที่สอดคล้องกับมูลค่าทุนจดทะเบียนของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตาม หลักทรัพย์ส่วนใหญ่เหล่านี้ มักเป็นหลักทรัพย์ซึ่งมีปัจจัยพื้นฐานและแนวโน้มทางธุรกิจที่ดี จึงเป็นที่สนใจของนักลงทุนจำนวนมากแม้ว่าราคาตลาดจะค่อนข้างสูงก็ตาม ซึ่งนั่นอาจเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วงเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน เพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับเมื่อก่อน ผลการวิจัยประการเดียวที่มีความสอดคล้องกับผลในอดีต คือ สภาวะตลาดที่นักลงทุนสนใจที่จะเข้าลงทุน ซึ่งปรากฏว่า ได้แก่ ช่วงที่ราคาหุ้นกำลังปรับตัวสูงขึ้น

ค. พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

นักลงทุนมีปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์สูงที่สุด โดยเมื่อแบ่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ออกเป็นประเภทต่างๆ แล้ว พบว่า จอคอมพิวเตอร์ภายในห้องค้าหลักทรัพย์เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทที่นักลงทุนเปิดรับกันมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะข้อมูลข่าวสารที่เสนอผ่านจอคอมพิวเตอร์มีความหลากหลาย และล้วนเป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยนอกจากจะประกอบด้วยดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ณ ช่วงเวลาที่ทำการ

ซื้อขาย ความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ รวมถึงข่าวสารประจำวัน สถิติย้อนหลังเกี่ยวกับการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ และข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทจดทะเบียนแล้ว ห้องค้าหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ยังได้ใส่โปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือทางเทคนิคชนิดต่างๆ ไว้เพื่อให้ลูกค้าได้ใช้ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยตนเองด้วย ในขณะที่เดียวกัน คอมพิวเตอร์ยังมีคุณสมบัติสำคัญในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารได้ในเวลาอันรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ผลการวิจัยในข้อนี้ จึงยืนยันแนวคิดของ Ropper (1967) ที่ว่า “ความสามารถในการครอบคลุมเนื้อหาซึ่งอยู่ในความสนใจของผู้รับสาร (Coverage) และ ความรวดเร็วในการส่งสาร (Delivery Speed) ของสื่อ เป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่ช่วยให้บุคคลตัดสินใจเลือกเปิดรับสื่อใดสื่อหนึ่ง” นอกจากนี้ คอมพิวเตอร์ยังเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งห้องค้าทุกแห่งที่ทำการศึกษาก็จัดเตรียมไว้ให้บริการกับลูกค้าของตน ทำให้นักลงทุนที่ซื้อขายหลักทรัพย์ในห้องค้าหลักทรัพย์ฯ สามารถเปิดรับสื่อนี้ได้โดยง่าย การที่นักลงทุนให้ความนิยมกับสื่อนี้ จึงสอดคล้องกับแนวคิดของ Charles Askin (อ้างถึงในสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2534) ที่ว่า ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเลือกเปิดรับสื่อที่ตนเองสามารถจัดหามาได้ (Availability) และเปิดรับได้โดยสะดวก (Convenience) หรือไม่ต้องใช้ความพยายามในการจัดหาหรือเปิดรับมากนัก สำหรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนฯ ประเภทที่นักลงทุนให้ความสนใจมากที่สุด ได้แก่ บทวิเคราะห์แนวโน้มตลาดฯ ประจำวัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักลงทุนต้องการข้อมูลที่จะช่วยให้ตนสามารถคาดการณ์ความเป็นไปภายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ในแต่ละวันได้ อันจะนำไปสู่การกำหนดรูปแบบการลงทุนและการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกสรรข่าวสารของมนุษย์ ที่ Klapper (1960) กล่าวไว้ว่า “มนุษย์จะเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งสารต่างๆ ตามความสนใจและความต้องการเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหา หรือสนองความต้องการของตน” สำหรับแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนมากที่สุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของบริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งเมื่อพิจารณากันในฐานะที่เป็นแหล่งสารแล้ว จะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ของบริษัทสมาชิกฯ มีคุณสมบัติหลายประการที่ทำให้สามารถจัดรวมอยู่ในกลุ่มแหล่งสารที่มีความน่าเชื่อถือได้ กล่าวคือ มีความรู้ในเนื้อหาของสาระของเรื่องที่จะสื่อสารตามแนวคิดของ พรสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์ (2534) มีบุคลิกดี มีความเป็นกันเองกับผู้รับสาร ตามแนวคิดของ Bettinghaus (1968) ทั้งนี้ เนื่องจาก เจ้าหน้าที่เหล่านี้ย่อมต้องผ่านการพิจารณาและฝึกอบรมจากทางบริษัทมาแล้วในเรื่องของความรู้ บุคลิกภาพ และทักษะในการให้บริการอันเป็นพื้นฐานสำหรับการทำงานในตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าว นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ของบริษัทสมาชิกฯ ยังสามารถที่จะสนองความต้องการด้านข่าวสารให้กับผู้รับได้ในยามที่ผู้รับต้องการ เพราะมีข้อมูลอยู่ในมือและอยู่ใกล้ชิดกับลูกค้าภายในห้องค้าหลักทรัพย์ตลอดเวลา ซึ่งตามแนวคิดของ Jacobson (อ้างถึงในสรรคร์วี คชาชีวะ, 2527) แล้ว แหล่งสารที่มีคุณสมบัติดังกล่าว ถือเป็นผู้ส่งสารที่มีอิทธิพล

ง. การให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุน จากองค์ประกอบทางการสื่อสารทั้งสามประเภทที่นำมาศึกษา คือ แหล่งสาร สื่อ และ สาร นั้น องค์ประกอบที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดตามที่ปรากฏในผลการวิจัย ได้แก่ สื่อ โดยคุณสมบัติของสื่อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ความสะดวกต่อการเปิดรับ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Charles Askin ที่ว่า “ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเลือกเปิดรับสื่อที่สามารถเปิดรับได้โดยสะดวก หรือสื่อที่ไม่ต้องใช้เวลาพยายามในการจัดหาหรือเปิดรับมากนัก” ซึ่งได้กล่าวถึงแล้วข้างต้น

จ. ความสัมพันธ์ตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 : ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารของนักลงทุน

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน

ผลการวิจัยแสดงว่า ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับตัวแปรด้านพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ ของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงไม่กี่ตัวแปรเท่านั้น คือ ปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อโทรทัศน์ ประเภทของข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนที่นักลงทุนให้ความสนใจ และแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ (ตารางที่ 29, 30, 31) โดยตัวแปรด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 25, 26, 27, และ 28) ดังนั้น เพศ จึงอาจไม่จัดเป็นตัวชี้วัดที่สัมพันธ์กับความแตกต่างในแง่พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาในข้อนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญชัย รัตนวีระประดิษฐ์ (2532) ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับกีฬาทางโทรทัศน์กับความสนใจและการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของเยาวชน ซึ่งพบว่า นักกีฬาเพศชายและเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารทางด้านกีฬาที่แพร่ภาพทางโทรทัศน์แตกต่างกัน ส่วนผลการวิจัยที่แสดงว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศของนักลงทุนกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านประเภทของข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนที่นักลงทุนให้ความสนใจ และแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น สามารถอธิบายได้ตามแนวคิดของ รจิตลักษณ์ แสงอุไร (2530) ที่ว่า “วัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของเพศชายและเพศหญิงไว้ต่างกัน ผู้ชายกับผู้หญิงจึงมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ”

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน

จากผลของการวิจัย พบว่า อายุของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ การเลือกให้ความสนใจกับประเภทของข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน และแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 32, 33 และ 34) ซึ่งมีสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ และทัศนคติต่อการเสนอข่าวสารต่างประเทศทางสื่อมวลชนในกรุงเทพมหานคร ของ สุภาพงษ์ วรรวยทรง (2535) ซึ่งพบว่า อายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารต่างประเทศจากสื่อวิทยุ ทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เวทย์ ธิโนปจัย (2516) เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการเปิดรับสื่อมวลชนและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของประชากรในเขตเมืองและชนบท ซึ่งแสดงว่า อายุของประชาชนในชนบทและในเมืองมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ และสำหรับผลของการวิจัยในครั้งนี้ ที่ชี้ว่า อายุของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับการเลือกให้ความสนใจกับประเภทของข้อมูลข่าวสาร และแหล่งสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์นั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Freedman (1961) ที่ว่า “อายุของผู้รับสารจะมีอิทธิพลกับการสื่อสารไม่มากนักน้อย ซึ่งอาจออกมาในรูปของความสนใจ ความเชื่อ หรือพฤติกรรมการรับข่าวสารของผู้รับสาร” ส่วนผลของการวิจัยที่แสดงว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุของนักลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 32) นั้น อาจเป็นผลมาจากการที่สื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อเดียวที่มีลักษณะเฉพาะทั้งในเรื่องเนื้อหาของสารที่นำเสนอและความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ดังนั้น หากนักลงทุนจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากลักษณะเฉพาะเหล่านี้ ก็จะต้องเปิดรับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่อาจคำนึงถึงทางเลือกอื่นซึ่งมีคุณสมบัติสอดคล้องกับความชอบหรือรสนิยมที่มีความสัมพันธ์กับระดับอายุของตน เพราะฉะนั้น ผลการวิจัยในข้อนี้ อาจอธิบายได้ตามแนวคิดของ Merrell และ Lowerstein (1971) ว่า “ผู้รับข่าวสารแต่ละคนจะหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ”

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน

จากการพิจารณาตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาของนักลงทุน พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อสิ่งพิมพ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 35) กล่าวคือ นักลงทุนที่มีการศึกษาสูง จะมีปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์สูงด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภาพงษ์ วรรวยทรง (2535) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ และทัศนคติต่อการเสนอข่าวต่างประเทศทาง

สื่อมวลชนของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และผลการศึกษาพฤติกรรมการรับข่าวสารของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ข่าวเกษตร ของพจนมาลย์ ลีละยูวะ (2532) ซึ่งต่างก็พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ Schramm (1974) และ River, Peterson and Jensen (1971) ที่ว่า คนที่มีการศึกษาสูงมักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อประเภทอื่นๆ ในขณะที่คนที่มีการศึกษาต่ำกว่า มักใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ ซึ่งในเรื่องนี้ ประมะ สตะเวทิน (2533) ให้เหตุผลว่า “ผู้มีการศึกษาสูงมักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ เพราะมีความได้เปรียบในเรื่องทักษะการอ่าน รวมถึงการตีความหรือทำความเข้าใจในสาร” นอกจากนี้ จากการศึกษาในครั้งนี้ ยังพบว่า ระดับการศึกษาของนักลงทุนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ตารางที่ 35) หมายความว่า นักลงทุนที่มีการศึกษาสูงจะมีปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่ำ ซึ่งอาจเป็นเพราะข้อมูลข่าวสารและความคิดเห็นที่เสนอผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ค่อนข้างขาดความหลากหลาย เพราะมีแหล่งสารเพียงไม่กี่รายที่ใช้สื่อนี้สำหรับการเสนอข่าวสาร ดังนั้น ผู้รับสารที่มีการศึกษาสูง ซึ่งมักมีความสนใจในข่าวสารกว้างขวาง ต้องการหลักฐานหรือเหตุผลมาสนับสนุนสิ่งที่ตนได้รับรู้ (ประมะ สตะเวทิน, 2533) จึงไม่สนใจที่จะเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อนี้

4. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพของนักลงทุน พบว่า มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ และแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 38, 39, 40, 41 และ 44) อันอาจเป็นผลเนื่องมาจากรูปแบบการประกอบอาชีพของแต่ละบุคคล ซึ่งทำให้นักคนมีโอกาสในการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ ไม่เท่าเทียมกัน เช่น นักลงทุนที่ประกอบอาชีพอิสระซึ่งสามารถที่จะหาเวลาว่างเดินทางไปที่ห้องค้าหลักทรัพย์ได้ตามต้องการ ก็อาจมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากเพื่อนนักลงทุนหรือเจ้าหน้าที่การตลาดในห้องค้าหลักทรัพย์สูงกว่านักลงทุนที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานบริษัทซึ่งจะต้องทำงานประจำอยู่ในสำนักงาน เป็นต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผลการวิจัยในข้อนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Charles Askin ที่ว่า “ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเลือกเปิดรับสื่อที่สามารถเปิดรับได้โดยสะดวก หรือสื่อที่ไม่ต้องใช้เวลาพยายามในการจัดหาหรือเปิดรับมากนัก” ส่วนการที่นักลงทุนต่างอาชีพกัน ได้รับอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์จากแหล่งสารแตกต่างกันนั้น ก็อาจมีเหตุผลที่คล้ายคลึงกัน คือ รูปแบบการประกอบอาชีพเป็นปัจจัยที่เอื้อหรือจำกัดโอกาสในการที่นักลงทุนจะได้พบปะพูดคุย และก่อร่างสร้างความสัมพันธ์ต่อแหล่งสารแต่ละแหล่งในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ ได้มีงานวิจัยหลายเรื่องที่น่าสนใจพบ

ว่า ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจอันหมายรวมถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัวนั้น มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล (พรทิพย์ วรวิจิโกคาทร, 2528) อันเป็นเหตุผลที่อธิบายถึงความแตกต่างทางพฤติกรรมในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารของนักลงทุนที่พบในการวิจัยครั้งนี้ได้เช่นกัน ทั้งนี้ ผลการวิจัยในข้อนี้มีส่วนสอดคล้องกับผลการศึกษาเกี่ยวกับสื่อมวลชนเพื่อการพัฒนาในเขตเมืองปนชนบทของ ดร. ศิริชัย ศิริกายะ (2525) ซึ่งพบว่า การเปิดรับต่อสื่อมวลชนขึ้นอยู่กับความแตกต่างของอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาภักษ์ จุตระกูล (2537) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการศึกษาปรากฏว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่จากสื่อ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ บุคคลในครอบครัว เพื่อนร่วมอาชีพ และครู แตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยของนักลงทุนกับพฤติกรรมในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน

สำหรับคุณสมบัติด้านรายได้เฉลี่ยของนักลงทุน จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 45) นั่นคือ นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยสูง ก็จะมีปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อวิทยุและโทรทัศน์สูงด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารของก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน จังหวัดอุบลราชธานี ของ วินัย ทิพย์สุวรรณ (2528) ซึ่งชี้ว่า รายได้เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุและโทรทัศน์ สำหรับผลการวิจัยที่ว่า รายได้เฉลี่ยของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับประเภทของข้อมูลข่าวสารที่ให้ความสนใจ (ตารางที่ 46) นั้น อาจเป็นผลเกี่ยวเนื่องมาจากศักยภาพในการใช้เงินลงทุนที่แตกต่างกันของนักลงทุน กล่าวคือ นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยสูง นอกจากจะมีเงินเพื่อใช้จ่ายสำหรับสิ่งที่จำเป็นอย่างเพียงพอแล้ว ก็ยังอาจมีเงินออมมากพอที่จะนำมาลงทุนในหลักทรัพย์ได้ในระยะยาวโดยไม่ต้องรอน ในขณะที่นักลงทุนซึ่งมีรายได้เฉลี่ยไม่สูงนัก จะไม่สามารถนำเงินของตนมาใช้ในการลงทุนในหลักทรัพย์ได้นาน เพราะอาจมีความจำเป็นต้องใช้เงินเพื่อประโยชน์ด้านอื่น เมื่อคิดที่จะหารายได้ด้วยการลงทุนในหลักทรัพย์ จึงต้องลงทุนระยะสั้นหรือลงทุนแบบเก็งกำไร และเมื่อนักลงทุนมีรูปแบบการลงทุนที่ต่างกัน การติดตามข้อมูลข่าวสารของนักลงทุน รวมถึงการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารนั้นก็แตกต่างกันด้วย โดยนักลงทุนที่มีรายได้สูงซึ่งมักลงทุนในระยะยาวก็มักจะติดตามข้อมูลข่าวสารหลาย ๆ ประเภทที่จะมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ที่ตนถือครองในอนาคต ส่วนนักลงทุนผู้มีรายได้ต่ำ ลงทุนแบบเก็งกำไร ส่วนใหญ่จะเน้นการติดตามข้อมูลข่าวสารประเภทความเคลื่อนไหวของราคา

และแนวโน้มการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละวันอย่างใกล้ชิด เพื่อให้สามารถทำกำไรได้สูงที่สุดในเวลาที่สั้นที่สุด หรือหากต้องเสียหายจากการลงทุน ก็จะช่วยให้ได้รับความเสียหายน้อยที่สุด นอกจากนี้ จากผลการวิจัย ยังปรากฏด้วยว่า นักลงทุนที่มีรายได้ต่างกัน ได้รับอิทธิพลในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์จากแหล่งสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 47) อันอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่นักลงทุนทั้งสองกลุ่มใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารต่างประเภทกัน ทำให้ต้องเปิดรับและให้ความเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารจากแหล่งสารคนละแหล่ง รวมทั้งได้รับอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์จากแหล่งข้อมูลที่ตนเปิดรับด้วย

สมมติฐานที่ 2 : ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุน

จากผลการวิจัย พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์แต่ละด้านของนักลงทุนที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ จะมีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสารเพียงองค์ประกอบข้อใดข้อหนึ่งเท่านั้น ยกเว้นอาชีพซึ่งมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบ 2 ชนิด ดังมีรายละเอียดคือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อ

ผลของการวิจัย แสดงว่า นักลงทุนต่างเพศกัน จะมีระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 49) ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่บุคคลเพศชายและเพศหญิงมีอารมณ์ ค่านิยม ความคิด ทักษะคิดที่แตกต่างกันอย่างมาก เพราะได้รับการหล่อหลอมจากวัฒนธรรมและสังคมในลักษณะแตกต่างกัน (วิจัยลักษณะ แสงอุไร, 2530) ดังนั้น ผลการวิจัยในข้อนี้ จึงสอดคล้องกับแนวคิดของ Charles Asin (อ้างถึงใน พรทิพย์ วรภิโจโกคาทร, 2537) ที่ว่า ผู้รับสารจะเลือกสื่อที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของตนเอง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารของนักลงทุน

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุของนักลงทุน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 51) แสดงว่า นักลงทุนที่มีอายุมาก ก็จะทำให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของแหล่งสารมากด้วย ทั้งนี้ อาจอธิบายได้ตามผลการวิจัยของ Maple (1933) และ Janis and Rife (1959) เกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งพบว่า การชักจูงหรือโน้มน้าวจิตใจของคนจะยากขึ้นตามอายุของคนที่เพิ่มขึ้น รวมถึงผลการวิจัยของ Bergoon and Ruffner (1978) ที่พบว่า คนสูงอายุจะมีความเป็นคนหัวรั้น และระมัดระวังสูงกว่าคนหนุ่มสาว ซึ่งทำให้สรุปได้ว่า บุคคลที่มีอายุมากจะไม่เชื่อถือหรือไว้วางใจ

อะไรง่ายๆ ดังนั้น ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่จะนำมาใช้ประกอบการพิจารณาซื้อขายหลักทรัพย์จากแหล่งสารต่างๆ นักลงทุนที่มีอายุมากจะให้ความสำคัญกับความน่าเชื่อถือของแหล่งสารมากกว่านักลงทุนที่อายุน้อยกว่า ซึ่งปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้แหล่งสารมีความน่าเชื่อถือได้นั้น ได้แก่ ชื่อเสียง ความรู้ ประสบการณ์ บุคลิกภาพ หลักฐานสนับสนุนข้อมูลของแหล่งสาร อันเป็นคุณสมบัติที่นำมาศึกษาในครั้งนี้

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสารของนักลงทุน

จากผลการวิจัย พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาของนักลงทุน มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสาร (ตารางที่ 52) ซึ่งอาจเนื่องมาจากเหตุผลที่ว่า นักลงทุนซึ่งมีความรู้สูงจะมีความได้เปรียบเป็นอย่างมากในการที่จะเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะคนเหล่านี้มีความรู้กว้างขวาง มีความเข้าใจศัพท์มาก และทำความเข้าใจสารได้ดี (Burgoon, 1974) จึงสามารถที่จะใช้ทักษะของตนให้เป็นประโยชน์ในการตีความสารที่ได้รับ แม้ว่าสารนั้นอาจขาดความละเอียด ชัดเจน หรือได้รับการเรียบเรียงอย่างไม่เป็นระเบียบ ทำให้คนกลุ่มนี้ ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสารมากนัก นอกจากนี้ บุคคลที่มีการศึกษาส่วนใหญ่มักมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ใฝ่รู้ ดังนั้น สารที่ขัดแย้งกับความรู้หรือทัศนคติดั้งเดิมอาจเป็นสารที่กระตุ้นความสนใจของบุคคลกลุ่มนี้ได้ดี

4. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อและสารของนักลงทุน

ผลการศึกษา แสดงว่า อาชีพของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อและสาร (ตารางที่ 54 และ 55) ซึ่งสามารถอธิบายตามแนวคิดของ Burgoon (1974) ได้ว่า “สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ เช่น อาชีพ รายได้ ของผู้รับสารมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปฏิกิริยาที่ผู้รับสารมีต่อองค์ประกอบในกระบวนการสื่อสาร” ทั้งนี้ เพราะคนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก, มีแนวคิด, มีอุดมการณ์, มีค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป (ปรมะ สตะเวทิน, 2533) นอกจากนี้ รูปแบบการประกอบอาชีพ ซึ่งทำให้บุคคลมีข้อจำกัดที่ต่างกันในเรื่องโอกาสและช่วงเวลาที่จะเปิดรับสื่อและสาร ยังอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักลงทุนให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทั้งสองในระดับที่แตกต่างกันออกไป เช่น นักลงทุนที่มีอาชีพต้องทำงานแข่งกับเวลา อาจให้ความสำคัญกับความกระชับชัดเจนของข่าวสาร เพื่อที่จะไม่ต้องใช้เวลามากนักในการเปิดรับข่าวสารนั้นๆ หรืออาจให้ความสำคัญกับความสะดวกในการนำมาทบทวนซ้ำของสื่อ เพื่อที่ตนจะได้นำสื่อเหล่านั้นกลับมาเปิดรับเมื่อมีเวลาว่างเป็นต้น ประการสุดท้าย การที่บุคคลจะมีโอกาสได้ประกอบอาชีพชนิดใด ย่อมมีส่วนขึ้นอยู่กับระดับการ

ศึกษา ดังนั้น ในกรณีนี้ การศึกษาจึงอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลทางอ้อมให้ตัวแปรด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุน เพราะการศึกษาจัดเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป

5. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสาร
 จากผลการวิจัยพบว่า รายได้เฉลี่ยของนักลงทุน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสาร (ตารางที่ 56) นั่นคือ นักลงทุนที่มีรายได้สูง จะให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสารสูงด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ River, Peterson และ Jensen (1971) ที่ว่า “รายได้ของคนย่อมเป็นเครื่องกำหนดความต้องการของคน ตลอดจนกำหนดความคิดของคนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ และพฤติกรรมต่างๆ”

สมมติฐานที่ 3 : พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

1. ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ลงทุนในหลักทรัพย์กับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

จากการศึกษาพบว่า ระยะเวลาที่นักลงทุนลงทุนในหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อสิ่งพิมพ์ (ตารางที่ 57) นั่นคือ นักลงทุนที่ลงทุนมาเป็นเวลานาน จะมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อสิ่งพิมพ์ในปริมาณสูง ในขณะที่นักลงทุนที่มีระยะเวลาในการลงทุนไม่นานนัก จะเปิดรับข้อมูลจากสื่อทั้งสองในปริมาณต่ำ นอกจากนี้ ตัวแปรนี้ ยังมีความสัมพันธ์กับประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนให้ความสนใจด้วย (ตารางที่ 58) ซึ่งอาจอธิบายได้โดยเปรียบเทียบกับข้อสรุปจากการวิจัยเรื่องการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ ของ ยুবล เบ็ญจรงค์กิจ (Yubol Benjarongkit, 1985) ที่ว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงชีวิตหรือประสบการณ์ทั้งหมดของบุคคล ทำให้ความต้องการทางด้านสังคมของบุคคลในฐานะผู้ชมรายการโทรทัศน์เปลี่ยนแปลงไปและมีอิทธิพลต่อการเปิดรับรายการโทรทัศน์ด้วย โดยในกรณีนี้ อาจเป็นไปได้ว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือประสบการณ์ที่นักลงทุนสั่งสมไว้ตลอดช่วงเวลาที่นักลงทุนเข้ามาลงทุนในหลักทรัพย์ ได้ทำให้ความคิด ความต้องการของนักลงทุนเปลี่ยนแปลงไป และส่งผลต่อการเปิดรับสื่อของนักลงทุนด้วย ในขณะเดียวกัน ผลการวิจัยในข้อนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Schamn (1973) “ที่ว่า ประสบการณ์จะทำให้ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารต่างกัน” อีกด้วย

2. ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการลงทุนในหลักทรัพย์กับพฤติกรรมในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลจากการวิจัยแสดงว่า นักลงทุนที่มีรูปแบบการลงทุนต่างกัน จะมีปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อวิทยุ การเลือกให้ความสนใจในประเภทของข้อมูลข่าวสาร และแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 60, 63, 65 และ 66) ซึ่งอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจาก การคาดหวังในผลตอบแทนที่แตกต่างกันของนักลงทุน กล่าวคือ นักลงทุนประเภทเก็งกำไร อันได้แก่ ผู้มีเงินเหลือใช้ในบางช่วง และต้องการหมุนเวียนเงินเพื่อหาผลตอบแทนให้ได้มากที่สุดก่อนถึงเวลาที่จำเป็นต้องใช้เงิน มักจะคาดหวังผลตอบแทนในรูปของกำไรจากการซื้อขาย ส่วนนักลงทุนระยะยาว จะคาดหวังผลตอบแทนในอัตราที่ค่อนข้างแน่นอนตายตัว ในรูปของดอกเบี้ย หรือเงินปันผลเป็นส่วนมาก (นาตศิริ วิมลเฉลา, 2528) ดังนั้น นักลงทุนประเภทเก็งกำไร จึงต้องติดตามความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์อย่างใกล้ชิด เพื่อซื้อหรือขายหลักทรัพย์ ณ ระดับราคาที่ตนพอใจ และเพื่อป้องกันความเสียหายในกรณีที่ราคาของหลักทรัพย์มีความผันผวน ในขณะที่นักลงทุนระยะยาว อาจติดตามข่าวสารข้อมูลในทุกๆ ด้านอย่างกว้างๆ ไม่ว่าจะในระดับราคา เศรษฐกิจ การเมือง อุตสาหกรรมของประเทศ ฯลฯ เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มของหลักทรัพย์ที่ตนลงทุนว่าจะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าหรือไม่ ความแตกต่างในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารของนักลงทุนทั้งสองประเภทจึงสอดคล้องกับข้อสรุปจากการวิจัยของ Herzog (1944) ที่ว่า “ผู้รับสารจะเลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ และเลือกรับเนื้อหาของสารและเลือกรับเนื้อหาของสารเพื่อสนองความต้องการของตน” รวมถึงแนวคิดของ Katz and others (1973) ที่ว่า “ลักษณะของการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกัน จะแตกต่างกันไป”

3. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจจะลงทุนกับพฤติกรรมในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

จากการวิจัยพบว่า นักลงทุนที่สนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีลักษณะต่างกัน จะมีปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ และประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนเลือกให้ความสนใจ แตกต่างกัน (ตารางที่ 67, 69, และ 70) ข้อค้นพบนี้อาจอธิบายได้ตามแนวคิดของ Katz and others (1973) ที่ว่า “ความต้องการที่แตกต่างกันของมนุษย์ ทำให้มนุษย์แต่ละคนคาดคะเนว่าสื่อแต่ละประเภทจะสนองความพึงพอใจได้ต่างกันออกไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้น ลักษณะการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกัน จะแตกต่างกันไป” สำหรับกรณีนี้ นักลงทุนที่สนใจลงทุนในหลักทรัพย์ซึ่งมีสภาพคล่องสูง อาจคาดคะเนว่า สื่อที่จะสนองความต้องการของตนเองได้ดีที่สุดคือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพราะสื่อดังกล่าวสามารถเสนอข้อมูลประเภทตัวเลขเบื้องต้น และสถิติเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ได้อย่างครบถ้วน ทันเหตุการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการที่จะ

สังเกตถึงความสนใจที่นักลงทุนภายในตลาดหลักทรัพย์มีต่อหลักทรัพย์ตัวใดตัวหนึ่ง สำหรับนักลงทุนที่สนใจจะลงทุนในหลักทรัพย์ซึ่งมีผลประกอบการดี ก็อาจคาดคะเนว่า สื่อสิ่งพิมพ์จะสนองความต้องการของตนได้ดี เพราะสื่อดังกล่าว มีการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวในเชิงธุรกิจของบริษัทต่างๆ รวมถึงความเคลื่อนไหวภายในกลุ่มอุตสาหกรรมโดยรวมอย่างต่อเนื่อง อันเป็นข้อมูลที่จะช่วยให้ นักลงทุน คาดการณ์ได้ว่า แนวโน้มการเติบโตและผลประกอบการของบริษัทเหล่านั้นจะออกมาเป็นอย่างไร เป็นต้น นอกจากนี้ นักลงทุนที่ให้ความสนใจในหลักทรัพย์ที่มีลักษณะต่างกัน ย่อมให้ความสนใจต่อหลักทรัพย์ในแง่มุมที่แตกต่างกัน เช่น นักลงทุนที่สนใจหลักทรัพย์ที่มีปัจจัยพื้นฐานดี อาจเน้นการเปิดรับข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักทรัพย์ นักลงทุนที่สนใจหลักทรัพย์ที่ราคามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ก็อาจเน้นการเปิดรับข้อมูลประเภทบทวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค เพื่อประเมินแนวโน้มของราคาหลักทรัพย์ที่ตนสนใจ เป็นผลให้นักลงทุนที่สนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีลักษณะต่างกัน แสวงหาข้อมูลข่าวสารคนละประเภทด้วย

4 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะตลาดที่นักลงทุนสนใจจะเข้าลงทุนกับพฤติกรรม การเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

จากการวิจัย แสดงว่า นักลงทุนซึ่งมีความสนใจที่จะเข้าลงทุนในสภาวะตลาดต่างกัน จะมีปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ ประเภทของข้อมูล que เลือกให้ความสนใจ และแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 74, 75, 77, 78 79 และ 80) อันอาจอธิบายได้ตามแนวทางของทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจของบุคคล ในข้อที่ว่า ความต้องการของมนุษย์ มีส่วนช่วยอธิบายถึงปรากฏการณ์ที่มนุษย์เราแสวงหาหรือหลีกเลี่ยงการใช้ข่าวสารที่มีอยู่ และเมื่อมนุษย์มีความต้องการและความพึงพอใจที่แตกต่างกันออกไปแล้ว การแสวงหาข่าวสารของมนุษย์ก็ย่อมมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อนักลงทุน พยายามที่จะเข้าลงทุนในสภาวะตลาดต่างกัน การแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์แนวโน้มของตลาดฯ ก็จะเป็นไปตามความพอใจของนักลงทุนแต่ละคน เช่น นักลงทุนที่สนใจจะเข้าลงทุนในช่วงที่ราคานั้นกำลังปรับตัว ก็อาจเปิดรับข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากกว่าสื่ออื่น เพื่อสังเกตความเปลี่ยนแปลงของราคา เป็นต้น

5. ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนหลักทรัพย์ที่นักลงทุนถือครองกับพฤติกรรม การเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

จากการวิจัย พบว่า จำนวนหลักทรัพย์ที่นักลงทุนถือครองมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อบุคคล สื่อวิทยุ และสื่อโทรทัศน์ และมีความสัมพันธ์กับประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนเลือกให้ความสนใจ รวมถึงแหล่งสารที่มีอิทธิพล

ต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 81, 82 และ 83) แสดงว่า ยิ่งนักลงทุนถือครองหลักทรัพย์จำนวนมาก ก็จะมีปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล สื่อวิทยุ และสื่อโทรทัศน์มาก ซึ่งอาจเป็นเพราะ การครอบครองหลักทรัพย์จำนวนมาก จะทำให้นักลงทุนมีความเสี่ยงในการลงทุนสูง พร้อมๆ กับมีแนวโน้มในการได้รับผลตอบแทนสูงด้วย นักลงทุนจึงต้องพยายามแสวงหาข่าวสารเพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจ อันจะเป็นการช่วยป้องกันความเสี่ยง รวมทั้งช่วยสร้างความมั่นใจว่าตนจะได้มาซึ่งผลตอบแทนที่คาดหวัง ซึ่งการติดตามข้อมูลข่าวสารก็มีได้ทำให้นักลงทุนต้องลงทุนลงแรงมากนัก เมื่อเทียบกับผลตอบแทนที่นักลงทุนจะได้รับ ผลการวิจัยนี้ จึงสอดคล้องกับแนวคิดของ Charles Askin (1973) ที่ว่า “การเลือกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของบุคคลขึ้นอยู่กับ การคาดคะเนเปรียบเทียบระหว่างผลตอบแทน (Reward) กับการลงทุนลงแรง (Expenditures) และพันธะผูกพัน (Liability) ที่จะตามมา ถ้าผลตอบแทนหรือประโยชน์ที่จะได้รับสูงกว่าการลงทุนลงแรงหรือการต้องใช้ความพยายามที่จะรับรู้หรือทำความเข้าใจแล้ว บุคคลย่อมเลือกรับข่าวสารนั้นๆ แต่ถ้าผลประโยชน์ที่ได้รับน้อยกว่าการลงทุนลงแรง บุคคลก็อาจเฉยเมยต่อข่าวสารนั้น”

6. ความสัมพันธ์ระหว่างราคาของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจจะลงทุนกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการวิจัย แสดงว่า นักลงทุนซึ่งสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีระดับราคาต่างกัน จะมีปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อโทรทัศน์ รวมถึงแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 84, 88, 90) ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า หลักทรัพย์ที่มีราคาต่ำ มักเป็นหลักทรัพย์ซึ่งมีสภาพคล่องสูง ระดับราคาเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว นักลงทุนซึ่งสนใจหลักทรัพย์กลุ่มนี้จึงพยายามติดตามข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างใกล้ชิด เพราะเป็นสื่อที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารได้อย่างฉับไว โดยเฉพาะความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ ณ เวลาที่มีการซื้อขายจริง ซึ่งจะทำให้ให้นักลงทุนตัดสินใจซื้อหรือขายหลักทรัพย์ได้ทันเหตุการณ์ ส่วนหลักทรัพย์ที่มีราคาสูงโดยส่วนใหญ่จะมีปัจจัยพื้นฐานดี แต่มีสภาพคล่องต่ำ และการเปลี่ยนแปลงของราคาเป็นไปอย่างมีเหตุมีผล โดยมักผูกติดอยู่กับข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงและเกี่ยวข้องกับสถานะตลาดฯ นักลงทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มนี้ จึงต้องพิจารณาข่าวสารข้อมูลในวงกว้างหลายๆ ด้านประกอบกัน เช่น ต้องพิจารณาบทวิเคราะห์ภาวะตลาดหลักทรัพย์ ภาวะเศรษฐกิจการเมืองในประเทศ ควบคู่ไปกับข่าวภาวะเศรษฐกิจการเมืองต่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งสื่อที่เหมาะสมแก่การเปิดรับข้อมูลข่าวสารประเภทนี้ ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ นอกจากนี้ นักลงทุนที่สนใจหลักทรัพย์ที่มีระดับราคาต่างกัน ยังอาจคาดหวังผลตอบแทนในลักษณะที่ต่างกัน เช่น ผู้ที่ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีราคาต่ำ อาจคาดหวังผลตอบแทนในรูปของกำไรจากการซื้อขายในระยะสั้น ส่วนผู้ที่ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีราคาสูงก็อาจคาดหวังผลตอบแทนในรูปเงินปันผลหรือสิทธิอื่นๆ ในฐานะผู้ถือหุ้น เป็นต้น ซึ่งตามแนวคิดของ Charles Askin แล้ว การ

คาดหวังในผลตอบแทนที่แตกต่างกันก็สามารถทำให้พฤติกรรมกาเปิดรับข้อมูลข่าวสารของบุคคลแตกต่างกันได้เช่นกัน และผลการวิจัยในข้อนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Katz and others (1973) ที่ว่า “ลักษณะการเลือกใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกัน จะแตกต่างกันออกไป” อีกด้วย

7. ความสัมพันธ์ระหว่างระยะถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนกับพฤติกรรมกาเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

จากการศึกษา พบว่า ตัวแปรด้านระยะถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 92, 93 และ 97) ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า นักลงทุนที่มีระยะถือครองหลักทรัพย์ต่างกันจะมีความคาดหวังถึงผลตอบแทนในระดับหรือรูปแบบที่แตกต่างกัน โดยนักลงทุนที่ซื้อหลักทรัพย์มาแล้วขายไปในเวลาอันรวดเร็วหรือถือครองหลักทรัพย์ในระยะสั้น อาจคาดหวังเพียงผลกำไรในระดับหนึ่ง ในขณะที่นักลงทุนที่ถือครองหลักทรัพย์ไว้เป็นเวลานาน อาจคาดหวังผลกำไรที่สูงกว่า หรือผลตอบแทนในรูปแบบอื่น ซึ่งทั้งสองกลุ่มก็จะพิจารณาเลือกใช้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อหรือแหล่งสารที่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารได้เหมาะสมกับความต้องการของตนเอง โดยแหล่งสารนั้นก็จะมอิทธิพลกับการตัดสินใจของตนด้วย เช่น นักลงทุนที่ถือครองหลักทรัพย์ในระยะสั้นอาจพยายามแสวงหาข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่มีการเปิดเผยอย่างเป็นทางการ เพื่อให้ตนได้รับทราบข้อมูลที่สำคัญก่อนนักลงทุนรายอื่นๆ โดยสื่อที่เสนอข่าวสารแบบไม่เป็นทางการส่วนใหญ่ก็จะได้แก่ สื่อบุคคลนั่นเอง และเมื่อเขาได้รับข้อมูลข่าวสารสำคัญจากสื่อดังกล่าวก็จะรีบตัดสินใจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับหลักทรัพย์ของตน ในขณะที่นักลงทุนผู้ถือครองหลักทรัพย์ในระยะยาวกว่า อาจต้องการข้อมูลเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของธุรกิจหรือกลุ่มอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์ที่ตนลงทุนเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มของผลตอบแทนที่ตนจะได้รับในอนาคต ก็จะเน้นการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ ผลการวิจัยในข้อนี้ จึงสอดคล้องกับแนวคิดของ Herzog (1944) ที่ว่า “ผู้รับสารจะเลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ และเลือกรับเนื้อหาของสารเพื่อสนองความต้องการของตน” รวมถึงแนวคิดของ ฮอว์ตน์ เชิดชัย (2523) ที่ว่า “ผู้รับข่าวสารแต่ละคนย่อมจะหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ”

8. ความสัมพันธ์ระหว่างวงเงินที่นักลงทุนใช้ในการลงทุนกับพฤติกรรมกาเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน

จากการวิจัย พบว่า ตัวแปรด้านวงเงินที่นักลงทุนใช้ในการลงทุนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปริมาณการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล และมีความสัมพันธ์กับประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนเลือกให้ความสนใจ รวมถึงแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อ

การตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 98, 99 และ 100) อาจอธิบายได้ในลักษณะเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจลงทุนกับพฤติกรรม การเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนของนักลงทุน กล่าวคือ นักลงทุนที่ใช้วงเงินในการลงทุนสูง ย่อม มีความเสี่ยงสูง และคาดหวังผลตอบแทนสูง ซึ่งทั้งความกลัวและความคาดหวังของผู้รับข่าวสารจะมี อิทธิพลต่อพฤติกรรมในการใช้สื่อ และสื่อมวลชนแต่ละอย่างก็มีลักษณะเฉพาะที่ผู้รับข่าวสารแต่ละคน แสวงหาและได้รับประโยชน์ไม่เหมือนกัน (ซวรัตน์ เฑียรชัย, 2523)

สมมติฐานที่ 4 : พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับการให้ ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุน

1. ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนกับระดับการให้ ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารและสื่อ

จากการศึกษา พบว่า ตัวแปรด้านระยะเวลาที่ลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนมี ความสัมพันธ์ในเชิงลบกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารและสื่อของนัก ลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 101) กล่าวคือ นักลงทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์มาเป็นเวลา นาน จะให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารและสื่อน้อย อันอาจเป็นผลของประสบการณ์ซึ่ง สามารถทำให้ความต้องการทางสังคมของบุคคลเปลี่ยนแปลงไป (Yubol Benjarongkit, 1985) และ ความต้องการนั้นก็อาจส่งผลต่อทัศนคติที่บุคคลมีต่อคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร ด้วย โดยนักลงทุนอาจได้เรียนรู้จากประสบการณ์ว่า ไม่ว่าแหล่งสารและสื่อนั้นจะมีคุณสมบัติอย่างไร ก็มีได้มีผลต่อการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนของตนมากนัก จึงให้ความสนใจต่อ คุณสมบัติขององค์ประกอบทั้งสองน้อยลง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน กับระดับการ ให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารและสาร

ผลการวิจัยแสดงว่า นักลงทุนต่างประเภทกันจะให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติ ของแหล่งสารและสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 102 และ 104) ซึ่งอาจเป็นเพราะ นักลงทุนแต่ละประเภทมีกำลังในการลงทุนต่างกันดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น กล่าวคือ นักลงทุนระยะ สั้นส่วนใหญ่ สามารถหมุนเวียนเงินลงทุนของตนมาลงทุนได้ในระยะเวลาที่ไม่นานนัก อีกทั้งคาดหวังผล ตอบแทนในรูปของกำไร ซึ่งอาจขาดทุนได้ง่ายหากคาดหมายราคาผิดไป (นาตศิริ วิมลเจลา, 2528)) จึง อาจเห็นความสำคัญของความน่าเชื่อถือ ประสบการณ์ ความรู้ ฯลฯ ของแหล่งสาร และความละเอียด ชัดเจนของสาร ฯลฯ มากกว่านักลงทุนระยะยาว

3. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจที่จะลงทุนกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารสื่อ และสาร

ผลการวิจัย แสดงว่า นักลงทุนซึ่งสนใจจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีลักษณะแตกต่างกันจะมีระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อและสารต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 106 และ 107) ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า การที่นักลงทุนให้ความสนใจในหลักทรัพย์ที่มีลักษณะแตกต่างกันอาจเป็นผลจากแนวคิดหรือค่านิยมที่ต่างกันของนักลงทุน และแนวคิดหรือค่านิยมที่แตกต่างกันนั้นก็เป็ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักลงทุนมีทัศนคติหรือพฤติกรรมทางการสื่อสารต่างกันด้วย

4. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพตลาดที่นักลงทุนสนใจจะเข้าลงทุนกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารและสื่อ

ผลการวิจัย แสดงว่า นักลงทุนที่สนใจเข้าลงทุนในสภาพตลาดแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารและสื่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 108 และ 109) ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่ง อาจมาจากทัศนคติที่แตกต่างกันของผู้ลงทุนเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ในข้อ 3. นอกจากนี้ ในเรื่องของการให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของแหล่งสาร อาจเป็นผลมาจากการที่นักลงทุนซึ่งลงทุนในสภาพตลาดแตกต่างกัน จะอาศัยข้อมูลต่างกันในการวิเคราะห์สภาวะและแนวโน้มของตลาด โดยข้อมูลดังกล่าว สามารถเปิดรับได้จากแหล่งสารคนละแหล่งที่มีคุณสมบัติแตกต่างกันไป เช่น นักลงทุนที่อาศัยราคาหลักทรัพย์เป็นปัจจัยในการเลือกสภาวะตลาดที่ตนจะเข้าลงทุน ก็อาจเฝ้าติดตามข่าวสารสำคัญๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อระดับราคา อาทิ ข่าวการลงทุนของนักลงทุนประเภทสถาบัน ซึ่งแหล่งสารก็อาจไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือนัก แต่ควรที่จะทราบข้อมูลภายในเป็นอย่างดี ส่วนนักลงทุนซึ่งเลือกช่วงเวลาที่จะเข้าลงทุนโดยพิจารณาจากอัตราดอกเบี้ยทั่วไป ก็อาจเลือกเปิดรับข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งสารที่เป็นทางการ มีลักษณะน่าเชื่อถือ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย และนักลงทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์โดยดูจากเงินปันผลที่บริษัทจดทะเบียนประกาศจะจ่ายให้ ก็อาจเปิดรับข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือบริษัทจดทะเบียนโดยตรง ซึ่งเป็นแหล่งสารที่เป็นทางการ และมีความน่าเชื่อถือเช่นกัน ในขณะที่เดียวกัน สภาวะของตลาดยังอาจทำให้บุคคลมีความต้องการคุณสมบัติของสื่อที่แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ นักลงทุนที่เข้าลงทุนในสภาวะที่ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวขึ้นหรือลง อาจต้องการความรวดเร็ว และความสะดวกในการเปิดรับสื่อมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เพื่อที่จะได้ตัดสินใจเข้าลงทุนได้ทันในช่วงเวลาที่ราคาหลักทรัพย์อยู่ในระดับที่เขาน่าจะสามารถทำกำไรได้ดีที่สุด ส่วนนักลงทุนที่สนใจเข้าลงทุนในช่วงที่อัตราดอกเบี้ยลดลง ก็อาจให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของสื่อด้านความสะดวกต่อการนำกลับมาทบทวนซ้ำ เพื่อที่จะได้ใช้ข้อมูลเก่าเป็นกรอบในการวิเคราะห์อัตราดอกเบี้ยในอนาคต เป็นต้น

5. ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนหลักทรัพย์ที่นักลงทุนถือครองไว้ในบัญชีโดยปกติกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

จากการวิจัย พบว่า ตัวแปรด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่นักลงทุนถือครองไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสาร สื่อ และสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 111) หรืออีกนัยหนึ่ง ไม่ว่านักลงทุนจะถือครองหลักทรัพย์เพียงไม่กี่หลักทรัพย์ หรือถือครองครั้งละหลายๆ หลักทรัพย์ ก็ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสาร สื่อ และสารแตกต่างกันแต่อย่างใด เพราะจำนวนหลักทรัพย์ซึ่งนักลงทุนถือครองไว้ ไม่ว่าจะมากหรือน้อย อาจหมายถึงจำนวนเงินลงทุนที่ไม่แตกต่างกันก็ได้ ทำให้นักลงทุนให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสารในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

6. ความสัมพันธ์ระหว่างราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจจะลงทุนกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสาร

จากการศึกษา พบว่า นักลงทุนซึ่งสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีราคาตลาดแตกต่างกัน มีระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 112, 113 และ 114) ซึ่งอาจเป็นเพราะโดยปกติแล้ว ในการซื้อขายหลักทรัพย์บนกระดานหลักแต่ละครั้ง นักลงทุนจะต้องซื้อหรือขายหลักทรัพย์ตามจำนวนหรือหน่วยการซื้อขาย (Board Lot) ที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ กำหนดไว้ คือไม่ต่ำกว่า 100 หุ้นหรือ 1 หน่วยการซื้อขาย และหากจะซื้อหรือขายมากกว่า 100 หุ้น ก็ต้องสั่งเป็นจำนวนเต็มร้อย เช่น 400 หุ้น, 1,200 หุ้น เป็นต้น* ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดมาตรฐานและความสะดวกในการซื้อขาย เป็นผลให้นักลงทุนต้องจ่ายเงินลงทุนเป็นเงินก้อน ไม่ใช่จ่ายตามราคาต่อหุ้น ซึ่งนักลงทุนก็สามารถจะกำหนดวงเงินที่ตนจะใช้ลงทุนได้ตามความต้องการ เพราะฉะนั้น แม้ว่านักลงทุนจะให้ความสนใจในหลักทรัพย์ต่างระดับราคากัน เขาก็อาจใช้เงินลงทุนเท่ากันได้ เช่น นักลงทุนที่สนใจหลักทรัพย์ราคา 10 บาท ก็อาจซื้อหลักทรัพย์นั้น จำนวน 2,000 หุ้น ในขณะที่นักลงทุนซึ่งสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ราคา 100 บาท ก็อาจซื้อหลักทรัพย์นั้น จำนวนเพียง 200 หุ้น ซึ่งทั้งสองต้องใช้เงินลงทุน 20,000 บาทเท่ากัน ราคาตลาดของหลักทรัพย์จึงมีเซปป์จัยที่จะสร้างความกดดัน หรือความคาดหวังในเรื่องการสื่อสารให้แก่ักลงทุนแต่อย่างใด

* การซื้อขายหุ้นที่มีจำนวนไม่ครบหน่วยการซื้อขาย หรือมีจำนวนตั้งแต่ 1-99 หุ้น ก็สามารถจะทำได้เช่นกัน โดยตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้จัดให้ดำเนินการแยกออกไปจากการซื้อขายบนกระดานหลัก และบริษัทนายหน้าฯ จะเป็นผู้ทำหน้าที่ซื้อขายให้กับผู้ลงทุนเหมือนการซื้อขายปกติ แต่เนื่องจากหุ้นที่ซื้อขายบนกระดานพิเศษนี้อยู่ในรูปของเศษหุ้น จึงไม่ค่อยมีผู้ให้ความสนใจนัก

7. ความสัมพันธ์ระหว่างระยะถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อและสาร

จากการวิจัย พบว่า ตัวแปรด้านระยะถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสื่อและสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 116 และ 117) โดยข้อมูลจากตารางแสดงให้เห็นว่า นักลงทุนที่ถือครองหลักทรัพย์ในช่วงสั้นจะให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของแหล่งสารและสารสูงกว่านักลงทุนที่ถือครองหลักทรัพย์ในระยะยาว อันอาจอธิบายได้เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเภทการลงทุนของนักลงทุนกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติขององค์ประกอบทางการสื่อสารคือ นักลงทุนที่ถือครองหลักทรัพย์ในช่วงสั้นอาจนำเงินมาลงทุนในหลักทรัพย์ได้ไม่นานนักและคาดหวังผลตอบแทนในรูปแบบผลกำไร ทำให้ประสบการณ์การขาดทุนได้ง่าย จึงต้องเลือกติดตามสื่อที่ตนสามารถเปิดรับได้อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง รวมทั้งเลือกเปิดรับสารที่มีเนื้อหาละเอียดชัดเจน เป็นระเบียบ ฯลฯ เพื่อที่ตนจะตัดสินใจลงทุนได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ

8. ความสัมพันธ์ระหว่างวงเงินที่นักลงทุนใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์กับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสาร

ตัวแปรด้านวงเงินที่นักลงทุนใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับระดับการให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 118) ซึ่งแสดงว่า นักลงทุนที่ใช้เงินลงทุนสูง จะให้ความสำคัญในเรื่องคุณสมบัติของสารมาก อันอาจเป็นเพราะนักลงทุนกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะได้รับความเสียหายรุนแรงหากตัดสินใจลงทุนผิดพลาด จึงเห็นความสำคัญของความละเอียด ชัดเจนของตัวสาร ฯลฯ เพราะสารที่มีความคลุมเครือ ขาดความละเอียดชัดเจน อาจทำให้การตีความสารเบี่ยงเบนไป ส่งผลให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลจากการวิจัย แสดงให้เห็นว่า นักลงทุนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการลงทุนที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน รวมทั้งการให้ความสำคัญในเรื่ององค์ประกอบทางการสื่อสารบางประการแตกต่างกัน การที่หน่วยงานใด ๆ จะเสนอข้อมูลข่าวสารสู่คนกลุ่มนี้ จึงควรคำนึงถึงคุณสมบัติเหล่านี้ด้วย เพื่อให้การเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

2. ผลจากการวิจัย นอกจากจะแสดงให้เห็นว่า สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อบุคคลที่นักลงทุนส่วนใหญ่นิยมเปิดรับเป็นสื่อซึ่งเสนอโดยบริษัทสมาชิกฯ แล้ว ยังปรากฏว่า แหล่งสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนส่วนใหญ่คือเจ้าหน้าที่ของบริษัทสมาชิกฯ ด้วย ดังนั้น หน่วยงานที่

มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง จึงควรที่จะได้มีการสำรวจและพัฒนามาตรฐานความรู้ความเข้าใจในเรื่องการลงทุนของเจ้าหน้าที่ของบริษัทสมาชิกแต่ละแห่งให้อยู่ในระดับที่สามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องเหมาะสมกับผู้ลงทุนได้ รวมทั้งควรมีการตรวจสอบจรรยาบรรณการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เหล่านี้อย่างทั่วถึง และในขณะเดียวกัน ก็ควรที่จะมีการปลูกฝังอุดมการณ์ และความสำนึกรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ให้กับผู้ประกอบการอาชีพในวงการหลักทรัพย์ด้วย

3. จากการวิจัย พบว่า ประเภทของข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุน ให้ความสนใจมากที่สุดคือ บทวิเคราะห์แนวโน้มตลาดฯ ประจำวัน จึงควรที่จะมีการสำรวจด้วยว่า บทวิเคราะห์ที่เสนอผ่านสื่อต่างๆ มีความถูกต้องตามหลักวิชาการมากน้อยเพียงใด ผู้เสนอมีเจตนาอื่นใดแอบแฝงหรือไม่

4. ควรปลูกฝังและให้ความรู้แก่นักลงทุนในเรื่องการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเบื้องต้นด้วยตัวเองให้มากขึ้น เพราะผลการวิจัยแสดงว่า นักลงทุนไม่ได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวมากนัก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ในการทำการวิจัยกับนักลงทุนที่ลงทุนผ่านห้องค้าหลักทรัพย์ การประสานงานกับบริษัทสมาชิก หรือโบรกเกอร์ เป็นขั้นตอนที่ต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก จึงควรมีการเผื่อเวลาเตรียมการในขั้นตอนนี้ไว้ให้รัดกุม

2. ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการเก็บข้อมูลจากนักลงทุน ได้แก่ ช่วงก่อนเปิดการซื้อขาย ช่วงหยุดพักการซื้อขาย หรือหลังจากปิดการซื้อขายประจำวันแล้ว เพราะจะเป็นช่วงเวลาที่นักลงทุนให้ความร่วมมือได้อย่างเต็มที่

3. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเฉพาะกลุ่มนักลงทุนที่ใช้บริการภายในห้องค้าหลักทรัพย์ ส่วนกลางของบริษัทสมาชิก ซึ่งเป็นเพียงนักลงทุนส่วนหนึ่งภายในตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มนักลงทุนรายใหญ่และนักลงทุนประเภทสถาบันด้วย เพื่อจะได้ทราบถึงพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่แท้จริงของนักลงทุนภายในตลาดหลักทรัพย์ รวมถึงความได้เปรียบเสียเปรียบในเรื่องการได้รับข้อมูลข่าวสารระหว่างนักลงทุนรายย่อยกับนักลงทุนรายใหญ่ตลอดจนนักลงทุนประเภทสถาบัน เพื่อจะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความเท่าเทียมกันในแง่ข้อมูลข่าวสารเพื่อการลงทุน

4. ควรมีการศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจในเรื่องการลงทุนและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของนักลงทุน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหาสาระของข่าวสารที่นำเสนอสู่นักลงทุนต่อไป

5. ในปัจจุบัน มีผู้ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการขายข้อมูลสู่ผู้ลงทุนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงควรที่จะมีการศึกษาถึงบทบาทของข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอโดยผู้ดำเนินธุรกิจกลุ่มนี้ด้วย เพื่อที่ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจอาศัยช่องทางนี้เป็นช่องทางเสริมในการสร้างความรวดเร็วและเสมอภาคในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารสู่ผู้ลงทุน